

ΕΠΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Ὁ φίλτατος **Ἡμέτερος** καὶ στύλος τῶν ἐννέα
ἐπτὰ ἑκατομμύρια Οἰκονομίας βάζει. . .
ἐπτὰ ἑκατομμύρια; . . . ψυχὴ μου τί ώραία!
Γεῖά σου λοιπόν, Ἡμέτερε, καθέννας ἄς φωνάζη.
Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . Ζήτω τὸ τρίτο κόμμα!
φιλήσετε τὸ τρυφερὸ τοῦ **Ἡμετέρου** στόμα.

Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . ἐμπρός λοιπόν 'στό γλέντι,
κι' ἀνέτειλε τῆς Ἀποκρηῆς ἢ Κυριακῆς ἢ πρώτης
γελάτε τὸν πρωθυπουργὸ, τὴ μύτη τοῦ Ἀφέντη,
καὶ ψήνετε τοῦ Καλλιγᾶ τ' ὀλόμαυρο σιχότι.
Τὸ ὑπουργεῖον βάλτετε εἰς ἄμαξαις καὶ κάρα,
καὶ μὲς 'στοὺς δρόμους τρέχετε μὲ στοίχους καὶ ἀντάρα.

Ἐπτὰ ἑκατομμύρια φωνάζουν οἱ ἐννέα!
κανέννας δὲν ἐπρόσμενε αὐτὸ τὸ ξαφνικὸ
οἰκονομία σὰν κι' αὐτὴ μεγάλη καὶ γενναία
κεφάλι δὲν κατέβασε ποτὲ πολιτικὸ.
Τοῦ Ἡμετέρου μοναχὰ τὰ ἔβγαλε ἢ γλώσσα,
κι' ἴσως ἀργότερα εὐρῆ ἀκόμη ἄλλα τόσα.

Λοιπὸν τί ἄλλο ἀπ' αὐτὰ ἢ Ῥωμηοσύνη θέλει;
οἰκονομίαις δὲν μποροῦν νὰ γίνουν πιὸ γενναίαις,
κι' ἢ Ἀποκρηὰ χαρούμενη 'στό ἔθνος ἀνατέλλει
μ' ἐπτὰ ἑκατομμύρια οἰκονομίαις νέαις.
Κι' ἂν ἢ πατρίς μας πιὸ πολλὰ ἀπ' τὰ ἐπτὰ ζητήσῃ,
τότε κανέννας δὲν 'μπορεῖ νὰ τὴν οἰκονομήσῃ.

Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . ἢ Ἀποκρηὰ ἀνοίγει!
Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . βάρρα, νταούλι, βάρρα!
Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . ὁ νοῦς μου θεὸς νὰ φύγῃ!
Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . ρίξετε δέκα συμπάρα!
Ἐπτὰ ἑκατομμύρια! . . . Γεῖά σας χρυσοὶ λεβένται!
ἀφῆστε εἰς ἐμὲ τὰ δύο καὶ πάρτε σεῖς τὰ **Πέντε**.
Σουρῆς.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ Β' ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

(Ἀνεγνώσθη τὴν 2 Φεβρουαρίου 1883)

(Συνέχεια ἰδ. ὁρίθ. 424)

Ε.

Θὰ περιορισθῇ ἄρα ν' ἀναφέρῃ ὑμῖν ὅσα εἶδε ἐπισκεφθεῖσα
ἰδρύματα τινα κατὰ τὸ μέγεθος τοῦτο κείμενα. Τοιαῦτα δ' εἶ-

πεσκέφθη τρία· τὰ παλαιὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ λουτρὰ, τὸ στρα-
τιωτικὸν τῶν εὐλογιώντων θεραπευτήριον καὶ τὸ ἐν θέσει
Γουδί.

α') Πολλάκις, προκειμένου περὶ τῆς ἀκαθαρσίας τῆς πό-
λεως, ἐγένετο λόγος περὶ τῶν παλαιῶν **λουτρῶν τοῦ Δα-
μασκηνοῦ**· τινὰ δὲ μάλιστα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐ-
φρόνουν ὅτι μία τῶν μiasματικῶν πηγῶν τῶν περὶ τὰς Ἀ-
θήνας εἶνε καὶ τὸ καταστραφέν τοῦτο ἴδρυμα.

Τοῦτου ἕνεκεν ἢ ἐπιτροπὴ δὲν ἐθεώρησεν ἀνάξιον λόγου
νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸ μέρος τοῦτο, ὅπως ἰδίαις αἰσθήσεσιν
ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἦλθε λοιπὸν ἐκεῖ. Καθ' ὅσον ἐ-
πλησίαζε, φοβερὰ ἀποφορὰ καὶ δυσωδία προσέβαλε τὰ ὀ-
σφρητικὰ αὐτῆς νεῦρα τόσον, ὥστε, ἰδοῦσα καφενεῖόν τι
κείμενον πρὸ τῶν λουτρῶν καὶ φέρον τίτλον ἢ *Καρτερία*,
ὡμολόγησεν ὅτι ἄριστος ἦν ὁ τίτλος αὐτοῦ, διότι μεγίστην
καρτερίαν ψυχῆς ἔπροσε νὰ ἔχῃ ὁ ἐκεῖ δυνάμενος νὰ ἔλθῃ,
καταπληκτικὴν δὲ ὁ δυνάμενος ἐκεῖ νὰ ζήσῃ.

Ἐπλησίασε λοιπὸν καὶ λεπτομερῶς ἐξετάσασα καὶ περι-
ελθοῦσα ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, μεγάλως ἐξεπλάγη μὴ κα-
τορθώσασα ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἐστίαν, ἐξ ἧς προήρχετο ἢ
ἀποφορὰ. Περιῆλθε τὸν πρὸ τῶν δεξαμενῶν χώρον, ἐν ᾧ
ἐκτίσθησαν σειραὶ μακრაὶ παραλλήλων τοίχων, ὅπου τιθέ-
μενα τὰ πρὸς καθαρισμόν βαρέλια πλύνονται, καὶ οὐδὲν
εἶδε τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν καθαριότητα προσβάλλον, οὐδὲ δὲ
τὴν ὄσφρησιν· σπάνια τεμάχια ξηρᾶς ῥητίνης, ἀπολειφθέντα
ἐκ τῶν τελευταίων τοῦ θέρους ἐργασιῶν, ἦτο πᾶν ὅ,τι εἶδε·
τὸ λοιπὸν ἦτο καθαρὸν καὶ ξηρὸν. Ἀνῆλθε τὴν κλίμακα
καὶ ἐπεσκέφθη τὰς δεξαμενάς. Αὗται—τὴν προτραίαν εἶχε
βρέξει—περιεῖχον μικρὸν ποσὸν ὕδατος, τὸ ὁποῖον, κρίνου-
σα ἐκ τοῦ λευκοῦ πυθμένος ἢ ἐπιτροπῆ, ἐπίστευεν ὅτι ἄρα
τῇ πρώτῃ τοῦ ἡλίου ἐμφάνισι θὰ ἐξητμίζετο· ἄλλως δὲ
ἐκ τῆς μιᾶς τῶν δεξαμενῶν θὰ ὠδηγεῖτο ἤδη διὰ βυακίου
πρὸς τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ, ἂν ἢ ποσότης αὐτοῦ ἦν ὀλίγη
τι μειζών. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο οὐδεμίαν ἀποφορὰν
ἀνέδιδεν, ὅπως οὐδ' οἱ ὀπισθεν χώροι καὶ οἱ περικυκλιθῆ-
τες τὸ ἐρείπιον. Καὶ ὅμως ἢ ἐπιτροπὴ δὲν ἔπαυε κακῶς
διατεθειμένη ἐκ φοβερᾶς δυσωδίας.

Καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ κατέλθῃ πρὸς τοὺς ὀπίσω χώρους
καὶ πολὺ πλησιέστερον ἐξετάσῃ αὐτοὺς, ὅτε στρέψασα ὅπως
καταβῆ τὴν κλίμακα διηύθυνε τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ΝΑ
μέρος τοῦ ὀρίζοντος, ἐξ οὗ ἔπνευεν ὁ ἄνεμος. Καὶ τότε δὴ
μόνον ἐνόησεν ὅτι ἢ ἀποφορὰ ἐκείνη ἢ πνιγρὰ προήρχετο
ἐκ τοῦ Σφαγείου τοῦ δημοτικοῦ καὶ τῶν περίξ χοιροτρο-
φείων, κειμένων εἰς δύο περίπου χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ
τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἴστατο.

Δὲν ἦσαν λοιπὸν τὰ λουτρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ τὰ μολύ-
νοντα τὴν ἀτμόσφαιραν διὰ τῆς δυσωδίας, ἀλλὰ τὸ Σφα-
γεῖον καὶ τὰ χοιροτροφεία. Τὰ ὕδατα ὅμως τὰ ἐναπολειπό-
μενα μετὰ βροχῆν ἐντὸς τῶν δεξαμενῶν τῶν παλαιῶν τοῦ
Δαμασκηνοῦ λουτρῶν εἶνε ὅλως ἀβλαβῆ; Ἡ ἐπιτροπὴ οὐδὲν
δύναται ἐκ μιᾶς μόνης ἐπισκέψεως νὰ ἀποφανθῇ. Ἄν ὅμως
ἐπιτρέπηται αὐτῇ καὶ οὕτω νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, φρονεῖ ὅτι
οὐδὲν τὸ ἐκ τῶν ἐκεῖ συλλεγομένων ὑδάτων κακόν, διότι
καὶ ἐλάχιστα εἶνε ταῦτα καὶ ἐπὶ βραχὺ μόνον διατηροῦν-
ται, ταχέως ἐξατμιζόμενα, καὶ διότι οὐδὲ ὅλως μεθ' ἄλμυ-
ρῶν μίγνυνται, πρὸ πολλοῦ παντὸς ἴχνους ἄλατος ἐκείθεν
ἐκλιπόντος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πυθμὴν τῶν δεξαμενῶν, ἐν αἷς
τὰ ὕδατα συσσωρεύονται, εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἔτι ἐστρω-
μένος διὰ ὑδραυλικοῦ πηλοῦ (πορσελάνα), μὴ ἐπιτρέποντος
τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπορροφῆσιν τῶν ὑδάτων, ἢ ἐπιτροπὴ
φρονεῖ ὅτι εὐκυλὸς πάνυ θὰ ἦτο πάσης αἰτιασῆς ἢ ἄρσει